

landet for at få foretaget indgrebet og derefter vende tilbage til Danmark med flygtningestatus, men sådan er forholdene jo i Danmark.

Men det er besynderligt, at ministeren tilsyneladende er en af de få, der ikke rigtig selv har nogen holdning til spørgsmålet. Jeg har været godt tilfreds med ordførernes indlæg, må jeg sige, for de tyder på, at man ønsker at gøre noget ved dette her, som er et meget, meget stort problem for mange af verdens kvinder. Men det, der godt kan undre én, er, at landets justitsminister tilsyneladende ikke selv har nogen holdning til det. Hvad mener justitsministeren egentlig rent personlig om problemet? Ministeren sagde, at den arbejdsgruppe, sundhedsministeren har nedsat, har haft sit første møde i dag – ærlig talt pudsigt nok, men o.k., bedre sent end aldrig. Men det ville da være naturligt, at landets justitsminister sagde, hvad han mente om problemet, så jeg vil godt bede ministeren om i sin besvarelse at komme helt konkret ind på, hvad han selv mener om det.

Hr. Graversen fra Socialdemokratiet sagde – og det synes jeg var meget positivt – at Socialdemokratiet vil gå meget langt og ikke vil afvise, at der skal kunne idømmes straf, hvis indgrebene foretages i udlandet. Det er jo også det, det i al sin enkelthed går ud på: Det er ulovligt i Danmark, vi har straffebestemmelser for det her i Danmark, men det er lovligt at tage til sit hjemland for at få indgrebet foretaget. Der er i dag næsten 7.000 somaliere i Danmark, og jeg tror, det er her, problemet er størst, og hvor man kan forvente, at den slags ting vil ske.

Jeg synes også, der har været nogen udenoms snak fra nogle af ordførerne, må jeg nok sige. Om man kalder det omskæring eller bruger andre udtryk, er jo i sig selv fuldstændig ligegyldigt. Kan man dog slet, slet ikke få folketingspolitikere til at tage konkret fat på begreberne og sige, hvad vi skal gøre, i stedet for at komme med al den udenoms snak?

Fru Rønn Hornbech sagde – som det er blevet sagt i mange af de pressemeddelelser, som også andre af Venstres folketingsmedlemmer end fru Rønn Hornbech har udsendt om dette emne – at der må gøres noget. Det var sådan set den røde tråd, der gik gennem samtlige ordføreres indlæg, og så må vi jo forvente, at det sker, jo før, jo bedre.

En ordfører, som overraskede mig meget, var fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti. Fru Lene Espersen kom ind på, at forslaget var utilstrækkeligt, og jeg må nok sige, at jeg

opfatter det som en lidt dårlig undskyldning fra fru Lene Espersen. Fru Lene Espersen var enig i intentionerne i beslutningsforslaget, jamen kunne man så ikke bare stemme for det? Fru Lene Espersen efterlyste også den ordning, man har i Norge, men jeg henviser jo helt konkret til den ordning i mine bemærkninger til beslutningsforslaget. Det er jo netop det, vi skal gøre i Danmark, nemlig indføre de samme regler, som man har i Norge og til dels i Sverige.

Man må nok sige, at dette emne er blevet godt og grundigt belyst, også inden det kom herind i Folketingssalen. Der er stillet snesevis af spørgsmål – både skriftlige og mundtlige – om emnet, og der har været en konference her på Christiansborg, hvor mange folketingspolitikere, deriblandt jeg selv, deltog. Jeg synes, vi har debatteret emnet godt og grundigt, og derfor mener jeg faktisk også, tiden nu er inde til, at der bliver grebet ind, og at vi beslutter, at vi ikke længere vil acceptere denne ugering her i Danmark. Det lovgrundlag, vi har i Danmark, skal også gælde, selv om man tager til udlandet og får indgrebet foretaget dér.

SF var nogenlunde positivt over for forslaget, og det kan jeg da være glad for. SF var meget inde på, at indvandrerkvindegrupperne også skulle med i debatten, og her er det mit indtryk – også ud fra den debat vi allerede har haft – at specielt de somaliske kvindegrupper her i landet er interesserede i, at der bliver indført en lovgivning. Men hvad er det så, folketingspolitikere venter på? Det har jeg faktisk svært ved at forstå.

Med hensyn til Det Radikale Venstre må jeg helt ærligt indrømme, at jeg tror nok, jeg fik lidt kvalme, da den radikale ordfører, hr. Bjørn Elmquist, stod her på talerstolen. Betragter Det Radikale Venstre virkelig det her som et kultursammenstød? Er det virkelig alt, hvad Det Radikale Venstre kan hidse sig op til at sige i denne debat? Hr. Elmquist fremførte, at det ikke ligefrem var et forsvar. Men jeg opfattede det som et forsvar. Det var en gang måske, måske, måske. Jeg synes, Det Radikale Venstre var meget, meget svagt i argumentationen. Jeg må sige, at Socialdemokratiets ordfører var meget klarere end Det Radikale Venstres, men sådan er der jo så meget.

Fremskridtspartiets ordfører mente, det var svært at forholde sig til forslaget. Jeg synes ikke, det er svært. Efter min bedste overbevisning synes jeg ikke, det er svært at forholde sig til det ud fra den betragtning, som jeg sagde før, at vi